

rencsésebbek olyan területhez jutottak, amelyen hatalmas gépekkel kidöntötték és elvontatták a fákat, úgyhogy itt csak a felszín alatt visszamaradt, buja őserdei gyökérzetet kellett több napi munkával kiszedegetniök. A szerencsétlenebbek földjén még a tuskók is bent álltak. Az egész terület egy óriási katlan volt, amely 45 méterrel feküdt a tenger színe alatt, a hőség megrekedt benne, és volt, amikor elérte a 60° Celsiusot is a hőmérő.

A földeket igyekeztek bevetni, pl. Gyetvai Pál több társával rizst, kukoricát, sárgadinnyét vetettek. Az ő területükön egyébként 24 darab kókuszfa is volt. A föld azonban megművelhetetlennek bizonyult. Egy részén a csatornázásnak még nyoma sem mutatkozott, más részén volt némi kezdetleges csatornázás, ezzel szemben nem tudtak öntözővizet biztosítani nekik. Eső, úgyszólván, ott-tartózkodásuk alatt, egyáltalán nem esett, a föld porzott és égetett a forróságtól, úgyhogy munkájuk eredménye elszáradt, szinte kiégett. Ezen a területen nincs élet víz nélkül, víz pedig nincs elegendő.

A lakásokkal sem jártak jobban, mint »földjeikkel«. Hullámpala tetőzetű deszkaházakat kaptak, amelyekben vaságyak, matracok, lepedők voltak és kezdetleges asztal. Szekrény már nem. A vizet ciszternákban gyűjtötték, másutt volt vízvezeték. A víz azonban azon a hőfokon élvezhetetlennek bizonyult, úgyhogy jeget kellett vásárolniok a hűtéséhez. Mintegy 20-25 dekagramm jeget adtak 6 centért, és így a megélhetésükre kapott 60 cent jó részét erre költötték. A 60 cent vásárlóértéke a következő árakból világosan kitűnik, és ezzel a számukra nyújtott életszínvonalról is világos képet lehet nyerni: 1 libra (1 libra = 45 dkg) liszt 18 cent; 1 libra rizs 20 cent; 1 libra cukor 15 cent; 25 db cigaretta, legolcsóbb 25 cent; 1 libra disznóhús 30 cent.

Gazdasági felszerelésként adtak nekik: kapát, macsétát (dzsungelkés), baltát, csákányt és faloskát. Egyebet nem. A házakba esténként tenyérnyi nagyságú szarospókok másztak be és skorpiók. A muslincák és szúnyogok milliói elviselhetlenné tették életüket, több maláriás megbetegedést is okozva. Ezenkívül számolniok kellett az általuk »ugrókaktusz« néven nevezett kaktuszfélével, amelynek tüskéi valósággal beleugrottak és beleszakadtak húsukba, gennyes sebeket okozva. A néger orvos, aki kezelésükre lett rendelve, csak injekciókat tudott adni mindenféle bajukra. A hőség mind kibírhatóbb lett, termésre semmi kilátásuk sem volt, s ha lett volna is — mint megtudták

—, nem sokra jutottak volna vele, hisz míg egy pár cipő ára 5 dollár, a jó minőségűé 9 dollár, addig a piacokon egy fej káposztáért mindössze 3 centet fizettek volna. A bennszülött lakosság nyomora így óriási, bár élelőgényük úgyszólván nincs is, legalábbis európai szemmel nézve, szinte elképzelhetetlenül csekély mennyiségű és rossz minőségű táplálékkal beérik.

REPUBLICA DOMINICANA
SECRETARIA DE ESTADO DE AGRICULTURA

A QUIEN PUEDA INTERESAR:

Por medio de la presente, hago constar que el Señor _____
GYETVAI PÁL, inmigrante agricultor, residente
en la casa No. 162 de la colonia de DUVERGE, se
le ha concedido permiso para visitar CIUDAD TRUJILLO
por un término de 5 días, a partir de la fecha, cumplido
este tiempo dicho inmigrante deberá regresar a su colonia donde
ha sido asentado por cuenta del Gobierno Dominicano, de acuerdo
con el grandioso plan inmigratorio concebido y puesto en marcha
por el Generalísimo Dr. Rafael Leonidas Trujillo Molina, Benefactor
de la Patria y Padre de la Patria Nueva.

Manuel Ramos Escobedo
ENCARGADO DE LA COLONIA

Colonia de DUVERGE

Fecha 19 agosto 1957

Imp. #55.
ts.-

AÑO DEL BENEFICCTOR DE LA PATRIA.

Engedély Gyetvai Pál, a Dominikai Köztársaságba került magyar disszidens részére, amelynek értelmében lakóhelyéről 5 napra el-távoztatható. A „szabad” Dominikában enélkül nem hagyhatta volna el a magyarok számára kijelölt települést